—Proti—

šem neduhům

rsou,

Plic

a

Hrdla.

dra Augusta Koeniga Ham rské prsní thé prodává se v původním zabalení po 25 tech jeden, neb pět balíčků za 00; k dostání ve všech lékár- h a neb proti předplacení pošle vyplaceno kamkoliv ve Spoje- ch Státech. Adresujte

CHARLES A. VOGELER & CO.,
(Nástupci A. Vogeler & Co.)
Baltimore, Md.

Dr. August Koenig's
Hamburger

Tropfen

proti:

em nepravidelnostem

Vater.

—Proti:—

šem nemocem

REVNÍM.

— Proti: —

kludečním

neduhům.

v Hamburských kapek sto entů, neb 5 lahví za $2.00; ch německých lékárnách k aneb když se objedná za pošlou se vyplacené od

ARLES A. VOGELER Co. (Nástupci A. Vogeler & Co.) Baltimore, Md.

olek poslaný za The Chas. A. Vogeler & Co. (nástupci A. Co.) v Baltimore, Md., obdrží každý žádavého

rého rodinného kalendáře na rok 1883.

Bohatství Mexika.

Za příčinou sblížení se se Sp. Státy, jeví se v Mexiku snaha krásti co možná nejvíce se příkladem civilisovaných zemí. Také soudobá statistické výkazy považují se za nezbytné, aby se zjistilo skutečné, co vlastně Mexiko jest. Ostatně bylo již v roce 1878 před osmnácti lety úhrnné odhadnutí majetku; poněvadž však vykazovalo se velikými jměními zemskými ponese na $340,791,403, kdežto obyvatelstvo přišlo se na devět milionů duší, jest nespolehlivost tohoto odhadnutí sama sebou zřejmá. V tomto roce předevzato tedy opravdové odhadnutí, které není ovšem tak spolehlivé jako podobné statistické výkazy v jiných zemích, nicméně zaslouhuje asi tutéž důvěru jako náš vlastní census. Podle odhadnutí páčí se cena movitého i nemovitého jmění na $3,074,366,000 t. j. o něco málo přesáhne více nežli $300 na jednoho obyvatele. Povšimneme-li, že v takovém z našich jižních států průměrné jmění této výše nedosahuje, objeví se nám Mexiko v jiném světle, nežli v jakém jsme ho posud viděli. Rozdělení tohoto jmění jest však pravidelné. Jelikož Mexiko má málo velkých měst a žádného tak vyvinutého průmyslu, aby zaslouhovalo všímnutí, předpokládal by každý, že bohatství jeho má převahu ve jmění pozemkovém. Že však tomu opačně, dokazují následující číslice:

Městské usedlosti	$1,961,300.000
venkovské "	775,000.000
v. dní jmění	340,000.000
Celkem	$3,074,300.000

Zdánlivá neshoda o těchto číslicích vysvětlí se snadno, uváříme-li, že rolnictví v Mexiku provádí se jen tak zhruba a že obyčejný rolník nemůže se s americkým farmářem nijak stavěti na roveň.

Poněvadž pak dopravní prostředky jsou ještě velmi nedostatečné, mají daleko od měst ležící pozemky pouze pranepatrnou cenu. Jmění uložené ve výstavnostech připadá hlavně na některé městské budovy, jako na příklad:

46 divadel	$5,600,000
23 býčích zápasišť	529,000
98 kohoutích "	116,000
178 velkých kostelů	54,000,000
1200 menších kostelů	27,000,000

Z domů má jich 34,648 cenu každý po $24.500 a mohou tedy podle mexického pojmu býti považovány za paláce. "Občanských" domů v průměrné ceně $3,200 jest 199.846; avšak největší počet přibytků, totiž 1,411,934 vystavěn jest z tak zvaných vepřovic čili na slunci "vypálených" cihel a průměrně stojí méně nežli $300. V tom zahrnuty jsou ovšem též přibytky venkovské; dáme-li tomu, že průměrně 1 dům obyvaný rodinou o 5 členech, shledáme, že více nežli sedm milionů lidí čili 80 procent všeho obyvatelstva bydlí v domech vystavěných z vepřovic. Z toho jakožto i z jiných výkazů lze souditi, že census mexického majetku nepřehání. Cenu mohutných lesů odhaduje na př. pouze na $34,000,000, cenu nevzdělaných pozemků, které v sobě zahrnují sta milionů akrů, odhaduje pouze na $96,000,000. Když při tom při všem připadá $300 na jednotlivce, potvrzuje se tím přesvědčení, že Mexiko jest od přírody bohatě obdařenou zemí. Až poměry se tam více ustálí a až budou přirozená zřídla bohatství, jež dosud nejsou vykořistěna, pomocí drah a cizího kapitálu k platnosti přivedena, pak zaujme sousední republika záhy vznikající místo. Že její průmyslový vývoj nese na sobě ráz americký, nemůže jí býti, nijak na škodu.

Otázka temperenční na Rusi.

Při všech svých vadách a vládních nesnázích mohlo by nás Rusko ledačemu naučiti, zejmena ve příčině temperenčního zákona nedávno tam zavedeného. Nedotýkáť se ani v nejmenším práva výčepního, avšak opatření v té věci nejsou proto méně účinná. Nařizuje totiž, že nemá býti povolována žádná krčma v sousedství továren a dílen, čímž velkou měrou zatata žíla zlořádu a bídě pocházející z nemírného pití. Opatření takové posloužilo by ledakterému americkému městu a ušetřilo by dělníkům tisíce a tisíce dolarů, o které je okrádají sprosté chlastárny, jež jako houby po dešti rostou okolo každé továrny, dílny a dřevárny neb jiného průmyslového soustředí a zbavilo by jejich rodiny břemene chudoby a na mnoze i domácích nesvárů, neboť jsou tytéž bezprostředním výplodem těchto dér nabíraných dělníkům v každý den výplaty své lichvě. Všeobecná spotřeba lihovin jest obmezena jiným zákonem, jenž nařizuje, že prodej opojných nápojů nemá býti jinde povolen leč na místech k veřejným návštěvám zvláště vykázaných. Pozoruhodný jest ještě jiný článek tohoto rozumného zákona pro svůj ve veřejnosti dělitelný zájem. Nařizuje se jím totiž, že prodávko li opojný nápoj dětem a nedospělým ať s dovolením či bez dovolení jejich rodičů, má býti hostinec, kde se něco podobného děje, navždy od policie zavřen. Zákon tedy ztíží se jak spotřebovatelů tak i prodavatelů. Podle jiného článku zákona toho má býti každý muž, jenž by se stal občanským a bezpravitelným pijákem, zbaven býti všech svých práv jakožto otec rodiny. Dítky jeho budou na odhaty a svěřeny nějakému vychovávacímu ústavu, kde se s nimi bude zacházeti jako s dětmi vždy náležitě založenými a kde by s nimi otec nepřišel do styku. Soudům v takových případech se dovoluje uděliti matce rozvodní právo se zaručením výhradní opatrovanosti k jejímu vlastnímu výdělku. V případě, že by žena byla nenapravitelným pijákem, jest manžel oprávněn k rozvodu téhož způsobu a jest prázden všelikých povinností žíti s ní nebo ji vydržovati. Takovýmto přísným a moudrým zákonem bude nutně nemírné pití na Rusi obmezeno a břímě chudoby jakož i páchání zločinů soustavně umenšeno, na kolik totiž opojné nápoje jsou jejich příčinou.

Jest to jakési osvětlující vidění ve spouště tak špatných zákonů jeden dobrý a věnuje-li se car ruský s touže snahou, rozvahou a zevrubností též úmrnění i ostatních zlořádů národ ruský tíživých, jakou až doposud jeví v odklizení nemírného pití, lze s jistotou očekávati, že Rusko co nejdříve se stane jednou z nejšťastnějších, nejpokročilejších a nejlépe ovládaných zemí na světě.

Pikle nihilistů brzo ustanou a car bude moci za jásotu celého národa vsaditi sobě korunu na hlavu, na místo aby se strachem krčil a v úzkostech čekal, brzo-li jaká bomba nebo vražedná koule učiní konec jeho životu.

Dopis z Chicago.

Chicago, 17. dubna 1883.

(X) Náš starý, a nyní opět na nově zvolený mayor, pan Carter H. Harrison, je nejlepším mayorem na světě. Dříve se o něm říkávalo — a on sám v tom byl vždy prvním hlasem — že je nejlepším ze všech, co kdy mělo *Chicago*; poněvadž nám ale slíbil před volbou nedávno odbytou svými vlastními rty, že bude pro termín *ještě lepším*, než býval, pak už jej as bude moci sotva kdo kde bitovat. A že to je *pravda*, co nám tím říkal, toho máme, díky bohu! četné důkazy. Předně nás o tom ujišťovala a ujišťuje "Svornost"; nu a to přece víte ta že nelže? Může-li ona i svatému písmu dokazovat nepravdu, jak by tedy kdo mohl bráti tak smělou kárateku lží v podezření, že sama pravdu nepovídá — ač právě není "svatá"? Za druhé nám to povídali naši vlastenečtí představovatelé u žlabu obecního, totiž našich 12 úředníckých kapacit — a když nám tak úředník dává ujištění, že je Harrison mayorem na zemi i nebi nejlepším, kdož by tu mohl ještě zůstati Tomášem? To je, abych vypověděl zkrátka, "do očí bijící," neboť těch našich dvanáct učedlníků, jimž mayor co Ježíš "láme a dává." to přece mohou vědět ze zkušenosti, a protož jim přejme tu radost, že jim ten jejich nejlepší Ježíš neuspořádal ještě "večeři poslední." Již pouze za to je nejlepším a ještě jednou teprvé nejlepším. Za třetí nám to — jak už výše uvedeno — povídal *on sám* . . . a to je už zajisté kulminací všeho důkazu. Také má tento náš mayor jednu velikou vlastnost, kterážto jej staví bez odmluvy po boku dvou největších státníků tohoto našeho osvíceného století, totiž Napoleona I. a Napoleona III. Pozorujete to? Není to významná náhoda anebo řízení prorocké osudu? Mayor náš má s oněmi dvěma muži — stejné *ON* na konci jména! Budiž mu za to sláva! Přejme mu z celé duše mayorství třebas pro kopu roků, ale jenom ať nám jej, pro bůh!...demokraté nedělají *přítím prezidentem*. Neb muž, který je tak velmi populární, že jej demokraté zovou svým *Mojžíšem*, mýť v Chicago *Jetřichem* našich dvanácti "představovatelů" u žlabu, a který dokonce má i s velkými Napoleony stejnou koncovku, by byl nesmírně nebezpečným pro křesla prezidentská, an by na mohlo v celém rozmaru napolnout proslaviti se ještě výše a státi se *Herostratem* naší slavné republiky! Ta koncovka je zlé v tom ohledu znamení.

Každý policajt nám také s radostí vydá osvědčení, že je mayor náš tím "nejlepším," an ještě za každé administrace dřívější mívali vždy zdobu nad nyní. Proč si ten svůj mdlobní živel takřka vyloží za pecí, pauli se někde jinde, a ve městě proč je přece jen poměrně míň zločinů, jak *statistika* ukazuje. Za posledního mayora republikánského, Heatha, bylo prý zde málo obyvatelů, zrovna tolik policajtů — a přece prý bylo zatknuto o polovic zločinců více než nyní, což jest patrným důkazem, — že *nyní zločinců*. Sám mayor to v poslední své řeči před lidem schůzi řekl a tudíž tomu tak býti musí.

Já se tomu tedy dokonce nedivím, že "představovatelé" české národnosti ondyno tomu mayoru vzdali za nás osvědčení "bez rozdílu strany;" neb my Čechové v tom vlastně ani nejsme sami! Též *jiné* vrstvy obyvatelstva dávají mu takové svědectví, a to sice obyvatelé ještě příkřeji se lišících stran než se mezi sebou líháme my Češi; nebo podívejte se: mluví a soudí tak o Harrisonu, jak jsem výše podotkl, *každý policajt* — a na druhé straně mluví zrovna tak každý . . . . *zloděj, hráč a lump.* Nejsou to dva heterogenní póly, zloděj a policajt, a není to úkaz kromobyčejný, že se obě ty krajnosti shodují ve své lásce k mayorství našeho mayorského divotvorce?

Mnohý by se však mohl domnívati, že ohledně té lásky zlodějů a loafrů k našemu Ježíši trochu básním, a protož na to podám výmluvné faktum.

Kdo si vezme tu práci a prohlíží výsledky posledních voleb v tomto městě co do jednotlivých ward a precinctů, shledá, že čím kde v místech domuje více lůzy, nechť v hedvábí aneb hadrech, tím výše stoupá tam většina pro Harrisona, tak že tam, kde podobná lůza je "doma," skoro ani žádné hlasy republikánské se neodevzdaly. A vedle této skutečnosti dále shledá zrovna takový výkaz ve směru opačném, to jest, že čím kde jsou precinct neb warda obydleny pořádnějším lidem, tím méně tam Harrison dostal hlasů, tak že ve wardách nejpořádnějších nedostal skoro žádné.

To je výmluvné svědectví, že má Harrison jakousi až magnetickou moc, jakési už kouzlo, an v něm mohou spatřovati současně svého nejlepšího vladaře dva tak protichůdné živly, jako jsou policajti a zloději, policajti a hráči, policajti a loaferism.

Všechno bylo a je pro Harrisona: unie *sládků* a unie hostinských, ač jsou to patrně dva živly konkureční o výdělek jeden; ano, kdybychom zde byli již pokročili dále a byli utvořili Řád čestných rytířů *"piva"*, pozůstávajících ze samých *konsumentů* a tedy ze protiv producentů a mediatorů—i ten by byl býval svorně co jeden pro toho samého muže!

Co je to asi za tajemství, které umožňuje tomu přepodivnému muži, aby si získal přízeň každého a všeho bez rozdílu přímo vyloučených protiv? Jedno staré přísloví povídá, že *"každého* přítel— je *všech nepřítel"*, ale to už snad nebude ani pravda, jak nám ukazuje figura!

Jednu věc však přece nemohu chápat, a to sice následující:

Je-li náš major tím nejlepším ve třetí potenci, tedy přece všechen ten lid, který to uznává a hlásá, musí k té jeho vládě míti *důvěru;* kdyby jí neměl, považoval by ji za nejlepší. Tak to tedy přichází, že takřka každá mužská osoba, počínaje od 12 neb 14 roků, kterouž Chicago čítá za svého obyvatelé — nosí v zadní kapse svých nohavic *revolver?* Kdyby se kdekoli po městě z mužů náhodou po ulici se ubírajících jich chytilo dvacet, kdož ví zdali by se našel mezi nimi jeden bez revolveru, to jest, je-li mu možno si jej koupit. Též ženštiny se v to mohou do jisté míry čítat — a já se tážu: jaká pak je to vlastně "důvěra" v tu nejlepší vládu, an každý občan skoro se domnívá, že je bráno v Abruzzích, v Kalabrii a nebo u Rio Grande? Zbraní palnou, a jinou, kterouž chicagské občanstvo na počest naší nejlepší vlády takřka nikdy, ani ve dne, ani v noci, nevěřících z dosmatu, by se mohla ozbrojiti česká armáda, a jak tak, *proč* se to nosí, když máme důvěru svou v policii a v naše zákony? Kdyby nosili zbraň takovou jenom policisti a zloději, tak aby se mohl policist bržnit proti zlodějům a zloděj proti policistům, to bych jakž takž pochopoval; když to ale nosí i poctivý a počtivý lid a při tom důvěřuje mayoru ovšěděnou láskou a důvěrou—to nechápu. Nechtěl bych vsadit ani při centu proti stovce, že i *sám mayor Harrison* má takové železko bouchavé vždy v zadu pod kšandami. Proč to tedy nosí?—

Tvrdil jsem výše, že mayor náš všechno činí jenom s tím pohnutkou, aby si zjednal popularnost, bez ohledu na prostředky a cesty jakýmiž toho docílenou; zrovna jako to činí Barnum než vyjede se svým cirkusem na cesty na to hledí, aby lid všude jen slyšel o něm něco povídat, nechť dobré anebo zlé. Barnum má při tom namířeno na peníze zvědavých, Harrison na hlasy měšťáckomyslných, v ostatním jest jeden jako druhý. Jakého hluku právě natropil po celé zemi svým vystoupením řečnickým při hostině zdejšího tak zvaného Iroquis klubu, v němž veškerá elita demokracie jest shrnuta a ku které mnoho vynikajících vůdců té strany bylo pozváno, nemusím snad ani uvádět, an bezpochyby mezi tím sám Pok. Záp. o tom podá obšírné zprávy — a tu se mu patrně jeho cíl, získání popularnosti výtečně zdařil, což mu snad mnoho přispěje v jeho touze po slávě washingtonské spoluvlády.

Jedna věc se však zdá býti nyní, po jeho třetím zvolení, jista, totiž ta, že po dosažení všech užitků a výhod, ježto mu nejhorší a nejničší kruhy naší společnosti chicagské mohly zjednat, bude hledět v tomto svém třetím termínu mayorství skutečně dobrou vládou usmířiti živly dobré a je tak spřáteliti s myšlénkou jeho povznášení. Má v mnohém k tomu ostře nakročeno, zdali ale skutečně se vydá na cestu, rozhodne další budoucnost.

Z jiných zástojů našich musím se zmíniti o "strajku zedníků", kterýž nabyl zde rozměry valné a také se velkou měrou týká Čechů. Zednická unie uzavřela, žádat od 1. května denního platu $4.00, na místo dosavadního $3.50, to jest pro všechny dělníky šmahem, při čemž arci dovednější by museli dostávati plat ještě vyšší $4.50 až $5.50 denně. A mimo toho žádají, aby stavitelé nesměli bráti do práce zedníky žádné, kteříž k unii nenáleží. Stavitelé, jak jsem až posud shledával, drží se však zásady, že nemohou platit každému dělníku stejně, a jestliže tedy dobrému platí $4.00, méně schopnému musí platit méně, tak aby jen dobrý toho platu požíval. Jest tudíž rozdíl v tom, že zedníci žádají $4.00 denního platu co minimum, kdežto stavitelé chtějí tolik dáti co maximum — a dále jak to má býti zřízeno ohledně zaměstnávání neunionistů.

Jak se mi zdá, a jakž to také asi každý nepředpojatý snadno nahlédne, jsou požadavky zedníků valně přehnány a na žádný pád nemají rozumných nároků na souhlas obecenstva. Zednická práce, pokud jest oddělena od všech zvláštních věd stavitelských, jest vlastně přece jen čistě mechanická, při níž není vyžadováno žádných zvláště velikých duševních věd a schopů, pročež je patrně v tom oboru denní plat $4.00 pro dobré dělníky co maximum úplně dostatečný, ano pěkný v porovnání s platem jiných zaměstnanců, kdež více duševní práce a umělosti se žádá. A co se týče vylučování všech kdo nenáleží k unii, to je teprvé zvláště arrogantní požadavek. Což tedy takovéto "Unie" chtějí zde v Americe býti zrovna as takovými monopoly jistých odborů výroby jako bývaly ve vlasti naší evropské cechovní pořádky? Nevím zdali se mýlím anebo ne, ale zdá se mi to trochu nerozumné a velmi zpátečnické, jak se to nějaká sem do Ameriky nehodí. Unie přijímá své údy a tudíž je to v její moci přijmouti jen toho, koho se jí zachce; a nebyloli by "dovoleno" zaměstnávat neunionistu, ať v tom anebo onom odboru, byl by to věru nejdokonalejší způsob monopolu, jakýž jen lze myslit; unie by mohla a musela rozhodovat nad počtem "učňův" a vůbec by se vše to muselo vrátit, co i šosácké vlády v Evropě zamítly mez odbyté harahurdí.

Z bratrovraždy obviněný zdejší Čech Theodor Nový, z nímž zkroveň dleli ve vězení dva jiní Češi, byl právě propuštěn z obžaloby, an státní obžaloba nemůže dostatečného svědectví a tudíž sama se dálího jednání vzdala. Je to zvláště zajímavá a podivná událost, o které však nelze již mnoho říci. Na poštátku se stálo, dle výpovědi dosti jasných, že svědectví je velmi *silné* a nyní vidíme, že to vypadlo zcela jinak.

Mezi Chicagem a New Yorkem zavedeno jest nyní spojení telefonové, tak že se obyvatelé těchto dvou na 1000 mil od sebe vzdálených míst mohou mezi sebou bavit ústně. Svět patrně kráčí ku předu, nemyslíte že jenom proto, an jej svobodáři Zdráhek a Snajdr tak rázně "tlačí"?

Zprávy z Čech a Moravy.

Vražda ze msty. — Ve středu dne 28. března v 9 hodin večer zastřelen byl v obci Žákově u Lomnice výměnkář Jan Martinek rukou úkladnou. Bývalý se právě ve světnici z kabátu, když padla rána a celý náboj broků vletěl mu do pravé strany těla. Vrah opřel si podle všeho ručnici o plot zahrádky a ze vzdálenosti asi 10 kroků na Martinka střelil. Raněný dovlékl se ještě do vedlejší světnice, kdež klesl a do rána svému porannímu podlehl. Podezření, že vraždu tu spáchal, padlo ihned na Jana Zikmunda, s kterým zavražděný se soudil. Byl tedy Zikmund ihned zatknut a k soudu do Lomnice dopraven, odkudž po předběžném výslechu dodán byl krajskému soudu v Jičíně.

Vražedný útok na četníka. — V noci na den 28. března vyzváno bylo četnictvo v Teplicích obecním starostou v Malém Újezdě, aby ihned do vazby dopravilo tuláka, který tam byl zadržen. Za nedlouho dostavil se do Újezda četnický závodčí Fr. Pöpperle, spoutal tuláka a vedl jej do Teplic. Když po silnici blížili se k městu, zaslechl četník podezřelý šramot, který vycházel ze stohu slámy, postaveného uprostřed pole. Četník tvářil se, jakoby si toho nebyl povšiml, dovedl tuláka do vězení, pak ale hned se vrátil ke zmíněnému stohu, kde vystoupil proti němu člověk veliký a silný jako hora, kdežto dva jiní mužští ve stohu klidně spali. Závodčí Pöpperle vyburcoval je a vyzval jménem zákona, aby s ním do Teplic se odebrali; všichni tři uposlechli bez odmluvy. Když ušli několik minut cesty, obrátili se z nenadání jako by na povel, dva z nich vrhli se na četníka a drželi ho tak pevně, že sotva se mohl hnouti. Pöpperle sebral všechnu sílu a podařilo se mu sraziti oba útočníky k zemi, sám pak byl padajícími dareby, kteří jej z rukou nepustili, k zemi stržen. Vida četníka ležícího na zemi, vrhl se na něho třetí muž, vytáhl z pochvy jeho šavli a sekl jej několikráte do hlavy. Zkrvácený četník stižen byl mdlobou, ničemové využitkovali tohoto okamžiku a uprchli. Když pak Pöpperle vědomí nabyl, byl již tak vysílen, že stěží jen dovlékl se do města a vyzval kollegy své, aby útočníky co nejrychleji pronásledovali. Přivolaný lékař obvázal jeho rány a dal jej dopravit do nemocnice, kdež poraněnému ubožáku rány byly zašity. O uzdravení jeho se pochybuje.

Velikonoční nadělení. — Na bílou sobotu měl zámožný rolník Tomáš Škopík z Louky u Ostrahu na Moravě asi 6 tisíc peněz pohromadě, které si v komoře do truhly uložil. V noci na boží hod zaslechl sice na půdě jakýsi šramot, ale v domnění, že to kočka tropí spal dále. Když ráno vstal a vypravoval se na cestu do kostela, vstoupil též do komory a uzřel otevřenou truhlu. Na první pohled seznal, že zmizely z ní všechny důležité papíry, které míval pohromadě a což nejhoršího, s nimi též i všechny peníze. Byly to padesátky, stovky a za pět zl. též mariateziánských dvacetníků, které Škopík obzvláště ku svému potěšení opatroval a pohledem na ně častěji se bavil. Mimo to zmizela též zásoba másla a sádla. Dlouhoprstáci vlezli na půdu střechou, odškrábali lepenici a vyzvedli stropová prkna nad komorou. Tomáš Škopík připraven tím o všechnu hotovost, zbylo mu totiž v domě pouze 25 kr., které měl ve světnici. Okradený hospodář dal ihned dle tamějšího obyčeje na mše svaté, aby prý se zloději pomátla hlava aneb jinak byli poznamenáni a tak bylo možno je dopadnouti a odevzdati spravedlnosti.

Přípravy pro Národní divadlo konají se nyní urychleným tempem a s velkou obezřetností. O sestavení vhodného repertoiru pečují spojeným úsilím ředitel, vrchní režisér a dramaturg, o dekorace intendant p. dr. Šmeral, o garderobu pak vrchní režisér pan Vrat. Kolár s vrchním inspektorem garderoby a členem správního výboru družstva p. Petzoldem. Také nová garderoba pokračuje velmi rychle—jsouť již úplně hotovy všechny historických obleků, zbraní atd. pro šest věků, tak že zbývá ještě zhotoviti kostymy pro století 16., 17., 18. a 19. Velký to arci ještě kus práce, ale horlivost a píle, jíž jmenovaní pánové osvědčují, jest zárukou, že bude všechno v čas hotovo. Zásoba hotových už kostymů jest velmi imposantní, avšak ještě imposantnější jest jakost. Nádhernější, solidnější a vkusnější garderoby nemá ani vídeňské dvorní divadlo, jakou bude míti české divadlo národní. Všechno jest zhotoveno s pravých, nejlepších a dle potřeby velice skvostných látek, hedbávných, aksamitových a vlněných, a drahocenných brokátů, drahých kožešin, zlatého a stříbrného krumplování ze silně slacených i stříbřených plechů atd. Barvy všech látek jsou době, okolnostem i stavům přiměřené namnoze až ostnivě krásné, mezi sebou pak vesměs harmonické. Střih, vyšívání a vyzdobení jsou historicky věrné, ale ovšem v mezích, přesného slohu lehce zidealisovány. Ke všem těm objektům a ke každému jednotlivému kostymu zhotovil vrchní režisér (a — jak známo — výborný malíř) p. F. Kolár barvami do nejmenších podrobností provedené figuriny, práce to, kterou málo kdo náležitě oceniti dovede, nikdo pak dle zásluhy odměniti nemůže. Pan Kolár bdí také žárlivým okem na přísné provedení i každé maličkosti a nepřijímá nic, co by nebylo do nejmenších detailů počlivě a solidně, jako pro výstavu zhotoveno. Při tom jest mu, jak už podotknuto, horlivě napomocen p. Petzold. Péči těchto dvou pánů bude Národní divadlo děkovati za nádhernou, vkusnou a neobyčejně solidní garderobu. Také zbraně, štíty, valečné odznaky atd. jsou z alpaky, mosazu, ocele, postříbřených a pozlacených plechů nejen pevně a solidně zhotoveny, nýbrž také opravdu krasně a umělecky zpracovány a pocházejí vesměs z dílny p. Koulíkovy. Hotovou dosud zásobu garderoby doplňuje ve skladišti již také několik garnitur salonního nábytku, z nichž obzvláště skvostné a v Praze nepochybně svého druhu jediné jsou dvě garnitury z doby Napoleonské (červená o modrá) a obrázková garnitura rokoková, kabinetní to kusy, které by i v královských palácích se cti obstály.

Mestský majetek

—vymění se—

za farmu vzdělanou

—neb—

PRERII.

Majetek následující v městě Vining, Tama Co., Iowa: Sklad obilní [ware house] a příležitou písárnu, též váhu, dále pěkný domek, maštal, stáj pro vepře atd. Směnění nižepsaný za farmu v Nebrasce, Kansas neb v polední Dakotě, buď vzdělanou neb prerii. Městečko Vining leží na C. M. & St. Paul dráze a jest skoro celé české. Jsem zde samoten obchodník obilní a kraj pšeniční v okolí jest nejlepším ve státu Iowa. Město má 4 story se zbožím všeho druhu, 2 hostince a třetí stavi. Dobrou příčinu udám na požádání.

Adresa: Josef Iinek,
[d4] Vining, Tama Co., Iowa.

Oznámení!

Příkný mladý hřebec, následující Johnu Mefferd, bude státi tento rok v

Clarkson, Colfax Co., Neb.

až do 1. července, 1883.

POPIS: Norman jest krásný tmavý plavák, 17½ piětí vysoký, váží když při tělu 1400 liber, bude 4 roky stár toto léto. Oddělení dvě první ceny.

Norman splozen byl od plnokrevného francouzského normandského hřebce, přivezeného od Degen Bros. do Ottawa, Ills. Kobyla, z níž pochází, byla plnokrevná šamson, velmi velká a příkná s náležitou Gen. Baine v tomto okresu.

Podmínky: $10.00 se zajišťuje hřebce; $8.00 pro celé léto. Za nehody nebudou odpovědnosti. Přijďte se sám podívat a se přesvědčit.

[36,4kr] **John Mefferd,**